

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžz/5/2011
Identifikačné číslo spisu:	9011010176
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9011010176.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: C. C., bytom H., t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby, Gucmanova 19/670, Leopoldov, proti odporcovi: Poštový regulačný úrad, so sídlom Ulica 1. mája 16, Žilina, za účasti: Slovenská pošta, a.s., so sídlom Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, filiálka Slovenskej pošty, a.s. v obci Vištuk, o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, jednohlasne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Navrhovateľ sa podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 18. augusta 2011 domáhal ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy v tom zmysle, že žiadal, aby súd zakázal regulačnému a dozornému orgánu pokračovať v porušovaní jeho práva (nekonkretizoval akého) a prikázal mu obnoviť stav pred zásahom. Mal za to, že regulačný a dozorný orgán porušil a ohrozil jeho práva, ako aj práva subjektov a zúčastnených osôb pri doručovaní úradných zásielok v zmysle § 8 a § 9 zákona č. 507/2001 Z. z. o poštových službách. Zároveň špecifikoval čísla evidovaných písomností Slovenskou poštou, a.s., a to 92/2009/UGR-KONTR-ST dátum 20.10.2009, 64/2010/OKaVA dátum 18.6.2010 a písomnosti evidovanej Poštovým regulačným úradom 652/02113/2011 dátum 7.7.2011. Zároveň v súlade s ustanovením § 138 ods. 1 OSP požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Keďže podanie navrhovateľa nespĺňalo osobitné náležitosti návrhu podľa piatej hlavy piatej časti OSP uvedené v ustanovení § 250v a nasl. OSP, bol navrhovateľ uznesením zo dňa 5. septembra 2011, č. k. 6Sžz/5/2011-4, vyzvaný na ich doplnenie a súčasne bol poučený o následkoch neodstránenia vytknutých väd podania. Uznesenie bolo navrhovateľovi doručené dňa 9. septembra 2011.

Navrhovateľ v písomnom podaní doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) dňa 28. septembra 2011, reagujúc na výzvu súdu, zjavne nejasne pomenoval, že sa domáha ochrany poštového tajomstva vo vzťahu ku svojej osobe, resp. upozorňuje, že poštové

tajomstvo bolo konaním poštového doručovateľa porušené. Vychádzajúc ďalej z obsahu podania najvyšší súd vzhliadol, že navrhovateľ ním namieta zákonnosť fikcie doručenia v rámci bližšie neurčeného daňového konania.

Avšak z obsahu podania nebolo najvyššiemu súdu zrejmé, akým konkrétnym zásahom orgánu verejnej správy (keďže uvedeným konaním sa možno domáhať ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, nie ochrany pred nezákonným postupom konkrétnej fyzickej osoby) bolo zasiahnuté do subjektívnych práv navrhovateľa, kedy boli namietané zásahy voči navrhovateľovi vykonané (najvyššiemu súdu bolo z obsahu podania iba zrejmé, že k namietanému postupu súdneho doručovateľa pri doručovaní zásielky daňového úradu malo dôjsť 17. februára 2007) a kedy sa o nich dozvedel a taktiež, či účinky zásahu trvajú alebo hrozí ich opakovanie. Taktiež nebolo zrejmé, aké prostriedky, ktoré navrhovateľovi osobitný predpis priznáva, v rámci nápravy, uplatnil. Ďalej navrhovaný výrok, teda to, ako má súd rozhodnúť, nebol formulovaný dostatočne jasne a určito vo vzťahu k neoprávnenému zásahu.

Podľa § 244 ods. 5 veta prvá OSP súdy v správnom súdnictve konajú o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy a o vykonateľnosti rozhodnutí cudzích správnych orgánov.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 250v ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 250v ods. 3 OSP návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, alebo ak sa navrhovateľ domáha len určenia, že zásah bol alebo je nezákonný. Návrh musí byť podaný do 30 dní odo dňa, keď sa osoba dotknutá zásahom o ňom dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 250v ods. 8 OSP na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Podľa § 250d ods. 3 vety prvej OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní písomného podania navrhovateľa v jeho doplnenom znení dospel k záveru, že konanie je potrebné s poukazom na ustanovenie § 250d ods. 3 OSP zastaviť z dôvodu, že podanie trpí i naďalej vadami, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu návrhu. Z obsahu doplneného podania, napriek poučeniu súdu o následkoch vytknutých väd podania naďalej nevyplýva, k akému konkrétnemu zásahu orgánu verejnej správy a do akého subjektívneho práva (t.j. konkrétna možnosť subjektu správať sa určitým spôsobom zamýšľaným právnou normou) navrhovateľa bolo zasiahnuté a z uvedeného dôvodu nie je možné ani posúdiť, či bola dodržaná lehota na podanie návrhu podľa piatej hlavy piatej časti OSP, t.j. či bol návrh podaný v lehote 30 dní odo dňa, keď sa navrhovateľ o zásahu dozvedel (najneskôr sa však ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy môže navrhovateľ domáhať v lehote jedného roka odo dňa, keď k zásahu došlo). Záverom najvyšší súd poukazuje na absenciu riadneho vykonateľného petitu - výroku, ktorý je na podanie kvalifikovaného návrhu nevyhnutné formulovať tak, aby bol v súlade s obsahom návrhu ako i všeobecnými požiadavkami o jeho jasnom, určitom a vykonateľnom znení.

Vzhľadom na to, že podanie i naďalej trpí nedostatkami a ide o také vady, ktoré bránia vecnému vybaveniu návrhu, rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd s poukazom na § 146 ods. 1 písm. c) OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko bolo konanie zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.